

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI
DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

Balog Zoltán miniszter úrnak,
Emberi Erőforrás Minisztériuma
Budapest

Tárgy: a gazdasági szervezet elvonása
Ikt. sz.:163/2015.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása a 10. paragrafusában az önkormányzati hivatal vagy más költségvetési szerv hatáskörébe rendeli a költségvetési szerv gazdasági szervezete feladatainak az ellátását, amennyiben a költségvetési szerv éves átlagos statisztikai állományi létszáma a 100 főt nem éri el. A költségvetési szerv legkésőbb 2015. április 1-jén kell, hogy megfeleljen ezen intézkedésnek. Ez a törvényi változtatás - nem feltétlenül a szabály szerint, de a gyakorlatban bizonyosan - az önálló gazdálkodás elvesztését jelenti.

Mind a jogszabály-alkotás módját, mind a konkrét tartalmát erőteljesen kifogásoljuk.

1) A változtatásnak komoly pénzügyi és önkormányzati hatása van, beavatkozik kulturális, szociális, egészségügyi intézmények sokaságának a működésébe. De se szakmai, se szakszervezeti, se semmiféle társadalmi egyeztetésről nem tudunk, ami a módosítást megelőzte volna. E szakmák és szakmai ágazatok lekezelésének tartjuk ezt, és azonkívül károsnak, mert nincs mód az egyeztetés során a legjobb megoldás kialakítására. Növeli értetlenségünket, hogy a jogszabályi változtatásoknak se a hatásvizsgálatát, se az indokolását nem találjuk.

2) Indokolatlan és merev szabályozás, hogy a gazdasági szervezet elvétele 100 fő alatti létszámnál kötelezően történik. Egy többfunkciós sport, szabadidős és kulturális feladatot ellátó intézmény sokkal összetettebb gazdálkodást folytat, akkor is, ha ennél a bűvös határnál kevesebb dolgozója van, mint a 100 fős létszámot meghaladó, de egyféle rutin tevékenységet folytató intézmény. A gazdálkodás mennyiségi összege, érték-teremtő volta is lényegesen eltérő lehet a létszámtól függetlenül. A törvényi előírás semmibe veszi a helyi szempontokat, a különböző tartalmi irányokat és az intézményeket Prokusztész ágyába kényszerítve csonkolja.

3) A gazdasági szervezet elvétele ellentétes a nevezett törvényben hivatkozott bekezdésében is megfogalmazott rendelkezéssel, miszerint „A költségvetési szerv vezetője felelős a közfeladatok jogszabályban, alapító okiratban, belső szabályzatban foglaltaknak megfelelő ellátásáért, valamint a költségvetési szerv számára jogszabályban előírt kötelezettségek teljesítéséért”. Saját gazdasági szervezet nélkül ezekért a feladatokért *a vezető nem képes felelősséget vállalni*, mert minden szakmai tevékenységnek van pénzügyi vonatkozása, de ha a pénzkezelés nincs a saját hatáskörében, akkor tehetetlenül kénytelen túrni, hogy a pénzügyi intézkedés nem történik meg időben és megfelelő módon. Továbbá nem tud

gazdálkodni a kiadásival és a bevételeivel, arról sem rendelkezik naprakész információval, hogy milyen kötelezettségeket vállalhat. Egy megyei hatókörű városi múzeum esetében e rendelkezés értelmében miként válik tervezhetővé és lebonyolítható a megyei feladat? Egy megyei könyvtár esetében miként lehet a szakfelügyeleti feladatot hatékonyan ellátni, ha várni kell a pénzügyi jóváhagyásra az un. „GAMESZ” részéről?

4) A gazdálkodás központosítása az esetek döntő többségében nem okoz megtakarítást, sőt megduplázza a tennivalókat, mert az e célra kijelölt költségvetési szervnél kell az ügyintézés folytatni, de az ettől a jogtól megfosztott intézményben is kell ezzel foglalkozni, mivel e nélkül nem lehet szakmai munkát végezni. Nincs olyan feladat, amelynek ne lennének közvetlen pénzügyi vonatkozásai. Ezért minden ilyen intézkedéskor némileg csökken, de rövid idő múlva határozottan növekszik az ezzel foglalkozó dolgozók száma (ebben az esetben nem történt semmi előrelépés, csak a gondok száma szaporodott), vagy pedig a megnehezített pénzkezelés ellehetetleníti a szakmai tevékenységet (ebben az esetben gondot és károkat okoz a változtatás). Összességében drágábbá, nehezkesebbé és bürokratikusabbá válik több tízezer intézmény élete e jogszabályi változás következtében.

Meggyőződésünk szerint ez a módosítás senkinek nem jó. Nem célravezető az, ha a pénzügyi tevékenység elválik attól a mindennapi szakmai gyakorlattól, amelyet szolgál.

Nem értjük, hogy miért nehezíti meg az államháztartási törvény a költségvetési intézmények működését, ahelyett, hogy segítené?

Tisztelt Miniszter Úr!

Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy minden közszolgálati intézménynek ésszerű és szakszerű gazdálkodást kell folytatni, ezeknek az intézményeknek azonban nem az a funkciója, hogy racionalizálják és olcsóbbá tegyék a gazdálkodásukat, hanem az, hogy szakmai közfeladatukat, mely feladatok egy részét minisztériumi vagy központi költségvetési támogatásból lehet csak megoldaniuk, magas szinten ellássák. *A jelenlegi jogszabály-módosítás pedig ezt a feladatellátást szükségtelenül hátráltatja.*

Ezért azzal a kéréssel fordulok - számos intézmény vezetőjének a kérését tolmácsolva - miniszter úrhoz, hogy sürgősen, soron kívül *tegyen lehetővé olyan érdemi konzultációt*, melyen a Nemzetgazdasági Minisztérium, a Belügyminisztérium, az önkormányzatok, az országos szakmai szervezetek képviselőinek a jelenlétében tudjuk megvitatni a problémát és a lehetséges tennivalókat.

A miniszter úrnak küldött levélről másolatban tájékoztatom Varga Mihály nemzetgazdasági minisztert, Pintér Sándor belügyminisztert, Lengyel Györgyöt az EMMI közigazgatási államtitkárát, Hoppál Pétert az EMMI kultúráért felelős államtitkárát, dr. Cseri Miklóst, az EMMI helyettes államtitkárát, valamint az érdekelt ágazati szakszervezetek, önkormányzati szervezetek és szakmai szervezetek vezetőit.

Budapest, 2015. február 10.

Köszönti Önt:

Földiák András
elnök